

تعیین سطح کودک

مهارت‌های لازم برای رشد در طی مراحل مختلف به طور دقیق در هر یک از جداول فصول مداخله لحاظ شده است. مهارت‌های شنیداری، گفتاری و زبانی مورد انتظار از مراحل در جدول ۳-۳ ذکر شده است تا پیشرفت مراحل توانمندسازی را نشان دهد. هر فصل مداخله شامل چندین جدول است. این جداول برای سهولت استفاده، یکپارچگی در فصول و خلاصه کردن محتوای هر مرحله مداخله ارائه شده‌اند. هدف از آن‌ها استفاده به عنوان مرجع است. به همین دلیل، این جداول برای پرداختن به حوزه‌های محتوایی مهم برای هر مرحله خاص استفاده می‌شوند و به همان شکل و با شماره‌گذاری یکسان در فصول مداخله ارائه می‌شوند. به عنوان مثال، توانایی‌های شنیداری همواره در جدول ۱ در فصول درمانی، چه در سطح پیش زبانی یا مرحله ترکیب کلمات وجود خواهد داشت. حوزه‌های محتوایی پوشش داده شده در جداول در فصول مداخله در جدول ۳-۴ خلاصه شده است.

جدول ۳-۲. شاخص ترتیب مرحله

مرحله / فصل	شاخص زبان بیانی
مرحله پیش زبانی فصل ۶	تقریب کلمه یا پیش واژه ندارد.
مرحله تک کلمه ای فصل ۷	از یک تقریب کلمه یا پیش واژه استفاده می‌کند.
مرحله ترکیب کلمات در حال بروز فصل ۸	دو کلمه را با هم ترکیب کرده تا یک عبارت اصلی ایجاد کند.
مرحله ارتباط با خطاهای کودکانه فصل ۹	سه تا چهار کلمه را ترکیب می‌کند.
مرحله ارتباط کارآمد فصل ۱۰	با زبان پیچیده و با گرامر صحیح صحبت می‌کند.
مرحله ارتباط پیشرفته فصل ۱۱	ارتباط زبانی کاملاً کارآمد با واژگان در حال رشد

انتظاراتی برای رشد

چه انتظارات واقع بینانه‌ای از رشد زبان گفتاری در کودکان استفاده کننده از رویکرد مبتنی بر شنوایی وجود دارد؟ علاوه بر پایش رشد کودک در طول زمان در بسیاری از حوزه‌ها، **رشد والدین** در فرآیند مداخله نیز مهم است و باید مستند شود. کول و فلکسر (۲۰۰۷) چک لیستی عالی و آسان برای استفاده از ۲۱ رفتار خاص والدین/مراقبان را ایجاد کردند که زبان گفتاری و شنیداری در کودکان خردسال را ارتقاء می‌دهد. ممکن است نیاز باشد با تأکید بر اهمیت استفاده از دستگاه به صورت تمام وقت شروع کنید و نحوه پاسخگویی به قصد ارتباطی که توسعه زبان را به حداکثر می‌رساند، شروع کنید.

برای **رشد کودکان** در طول زمان، نتایج مطلوب در آغاز درمان در هر مرحله ای برای تعیین اینکه آیا انتظارات واقع بینانه هستند یا خیر، بسته به عوامل متعدد مرتبط با خانواده و کودک کم شنوا مهم است (ماکولی و فورد، ۲۰۱۳). اگر کودک بزرگ تر باشد و والدین در حال بررسی شناسایی کم شنوایی هستند، ممکن است نیاز داشته باشند به شواهد تحقیقاتی در مورد نتایج کودکان بزرگ تر با کم شنوایی

¹ Cole and Flexer

² Macaulay & Ford

که تأخیر دارند یا به طور دیر هنگام به شنوایی دسترسی پیدا کرده‌اند، نگاه کنند. نتیجه مطلوب درمان مبتنی بر شنوایی این است که کودک کم شنوا زبان گفتاری متناسب سن خود را برای مشارکت کامل در جامعه توسعه دهد. با پیشرفت های صورت گرفته در شناسایی زود هنگام کم شنوایی و دسترسی به فناوری های شنوایی با کیفیت بالا، شواهد کافی برای مستندسازی نتایج عالی برای کودکانی که کم شنوایی آن ها در کمتر از ۱ سالگی شناسایی شده و به مداخله مبتنی بر شنوایی با کیفیت بالا دسترسی دارند، وجود دارد. (روتفلیش و مارتیندیل، ۲۰۱۲).

بهترین راه برای آگاهی از اینکه آیا کودک به اندازه کافی در راستای این هدف پیشرفت می کند، داشتن یک طرح ارزیابی جامع و طراحی شده خوب است که در آن داده ها به طور سیستماتیک جمع آوری، تجزیه و تحلیل و در فواصل زمانی مشخص ارزیابی شود. این طرح تصویر کلی از حداکثر عملکرد و عملکرد معمول کودک ترسیم می کند. داده های جمع آوری شده از ارزیابی های استاندارد می تواند با داده های همسالان با رشد طبیعی مقایسه شود. این ارزیابی ها بهترین ابزار برای ارائه اطلاعات مداوم در مورد پیشرفت کافی، کمک به درمانگران برای دستیابی به اندازه گیری های عینی، امکان پاسخگویی در ارائه خدمات و شناسایی زمینه های مورد توجه است. (گیرز و همکاران، ۲۰۱۷).

بهترین شیوه ها و استانداردهای مراقبتی نشان می دهد که یک کودک در خدمات مداخله مناسب باید حداقل یک سال رشد را در طول یک سال داشته باشد و همگام با همسالان خود در حوزه های متعدد باشد. این حوزه ها شامل مهارت های شنیداری، ارتباط پیش زبانی، زبان دریافتی و بیانی، درک و تولید گفتار، مهارت های کاربردشناسی، مهارت های خواندن و نوشتن، شمول، شناخت، مهارت های اجتماعی و توانایی های تحصیلی است.

انتظار می رود مهارت ها در نتیجه دسترسی شنوایی در یک توالی مورد انتظار در طول دوره های زمانی ظاهر شوند و باید تسهیل و پایش شوند. عدم پیشرفت در کسب توانایی های شنوایی نشان می دهد که دسترسی شنوایی ممکن است مناسب نباشد. بر اساس اطلاعات شنوایی که کودک کم شنوا از طریق فناوری شنوایی به آن دسترسی دارد، باید انتظار داشت که مهارت های در حال بروز را در توالی و چارچوب زمانی مناسب پایش کنیم. ما داده هایی در مورد دسترسی اولیه شنوایی از طریق رفتارهای مشاهده شده مهارت های شنوایی در حال بروز جمع آوری می کنیم. چک لیست های غیررسمی و ارزیابی های رسمی متعددی می توانند به ردیابی مهارت های در حال بروز کمک کنند و در فصل ۴ درباره ارزیابی ها مورد بحث قرار گرفته اند. همان طور که جزئیات توانایی های شنیداری را جمع آوری می کنیم، باید مطمئن باشیم که پاسخ ها فقط از طریق شنیداری هستند و نه پاسخی با ورودی بصری (مانند لب خوانی، حرکات دهان، آگاهی بصری از حرکت فیزیکی اشیاء یا افراد).

جدول ۳-۳. شاخص های اساسی پیشرفت در مراحل مداخله

شاخص های مرحله پیش زبانی
<p>به طیف گسترده ای از صداها واکنش های ناهمسان یا بدون پاسخ نشان می دهد.</p> <p>درک محدود یا عدم درک کلمات را نشان می دهد.</p> <p>ممکن است از صدای خود با هر قصد ارتباطی استفاده کند یا نکند.</p> <p>هیچ تقریب کلمه یا پیش واژه ای ندارد.</p>

¹ Rotfleisch & Martindale

² Geers et al.

شاخص پیشرفت به مرحله تک کلمه ای

دسترسی به طیف گسترده ای از صداها و ویژگی های گفتار را نشان می دهد و به آن ها پاسخ می دهد.
درک چند کلمه متفاوت را نشان می دهد.
از صدا در غان و غون کردن به قصد ارتباط استفاده می کند.
از یک تقریب کلمه یا پیش واژه استفاده می کند.

شاخص پیشرفت به مرحله ترکیب کلمات در حال بروز

حافظه شنوایی دو تا سه آئمی را نشان می دهد.
دستورات مرتبط با دو جزء شاخص را دنبال می کند.
به طور مداوم و هفتگی واژگان دریافتی و بیانی در حال بروز دارد.
دو کلمه را با هم ترکیب می کند تا یک عبارت اصلی ایجاد کند (مثلاً، "آب بیشتر").
از انواع همخوان ها در کلمات و تقریب های کلمه استفاده می کند.

شاخص پیشرفت به مرحله ارتباط با خطاهای کودکان

سه تا چهار کلمه را ترکیب می کند.
درک انواع ساختارهای گرامری از جمله ضمائر، منفی ها، حروف اضافه را نشان می دهد.
معمولاً از برخی تکواژهای گرامری استفاده می کند. مانند پسوند ing - در افعال، حروف اضافه (in, on)، توابع /s/ جمع و مالکیت افزایش سریع واژگان دریافتی و بیانی با مفاهیم اولیه در حال بروز.

شاخص پیشرفت به مرحله ارتباط کارآمد

با زبان پیچیده و دارای گرامر صحیح صحبت می کند.
به طور مداوم از زبان برای گفتگو و ابراز خود استفاده می کند.
در مکالمه یک موضوع/ زبان مناسب را دنبال می کند، موضوع را حفظ می کند.
از قالب گفتمان برای تعریف یک داستان یا توضیح چیزی استفاده می کند.
کلمات مختلف با معانی متعدد را می شناسد (مانند too/to/two, trunk, hare/hair, fly)
از جمع و زمان گذشته بی قاعده استفاده می کند.
جملات با فعل مجهول، جملات پیرو و پایه را درک می کند.
خطاهای گرامری محدود یا بدون خطا است.

شاخص پیشرفت به مرحله ارتباط پیشرفته

با استفاده از اکثر هنجارهای اصول مکالمه صحبت می کند.
ارتباط زبانی کاملاً کارآمد با واژگان در حال رشد در سطوح ۲ و ۳ بروز پیدا می کند.
به طور مداوم تمایز می دهد:

همخوان های آغازین متفاوت در شیوه تولید	همخوان های پایانی متفاوت در شیوه تولید
همخوان های آغازین متفاوت در واگذاری	همخوان های پایانی متفاوت در واگذاری
همخوان های آغازین متفاوت در جایگاه تولید	همخوان های پایانی متفاوت در جایگاه تولید

شاخص پیشرفت به ارتباط زبانی موفق با مرحله کارآمد پیشرفته

از زبان گفتاری و شنیداری مشابه با بزرگسالان استفاده می کند.
واژگان جدید را به طور منظم از هر دو سطح ۲ و ۳ در محیط های تحصیلی و زندگی روزمره یاد می گیرد.
ارتباط گر کارآمد و مهارت های در حال بروز برای بیان شفاهی کلی
زبان و نشانه های اجتماعی از جمله جوک ها، اصطلاحات، طنز و استنباط ها را درک می کند.

جدول ۳-۴. سازماندهی محتوای جدول در فصول مداخله

شماره جدول	محتوای موضوع
۱	مهارت های شنیداری
۲	مهارت های زبان و گفتار
۳	اهداف شنیداری برای درک صدای معنادار
۴	اهداف شنیداری برای توسعه سیستم تولید گفتار
۵	اهداف شنیداری برای درک زبان
۶	اهداف شنیداری برای توسعه زبان بیانی
۷	زمینه های دانش برای درمانگران و راهنمایی والدین
۸	استراتژی بهینه برای اجرا
۹	والدین را راهنمایی و مربیگری کنید تا با کودک درست رفتار کنند.
خلاصه جدول	مهارت هایی که در پایان مرحله انتظار می رود و شاخص پیشرفت به مرحله بعد است.

اگر کودکی بر اساس ارزیابی ها وارد درمان شود و از نظر زبان، گفتار و مهارت های شنیداری از قبل تأخیر داشته باشد، باید با ایده به روز شدن، میزان پیشرفت را افزایش داد تا او بتواند تأخیر را جبران کند. به عبارت دیگر، برای تحقق این امر بیش از یک سال رشد در طی یک سال زمان مورد نیاز خواهد بود. هر چه کودک بزرگتر و تأخیر بیشتر باشد، شناسایی علل ضروری تر است. این کار آسانی نیست و ممکن است نیاز به تعدیل در موقعیت آموزشی / محل تحصیلی کودک، میزان و نوع درمان های دیگر، دانش والدین، شنوایی شناسی، فناوری های شنوایی و در نظر گرفتن سایر ناتوانی ها داشته باشد. این یک مکالمه ساده با خانواده نیست، اما هر چه زودتر شناسایی موانع

- **تشویق، تشویق، تشویق.** همه فراگیران از بازخورد، به ویژه تشویق واقعی از والدین بهره می برند. والدین ممکن است کمی سرگردان باشند و احساس امنیت نسبت به آنچه باید انجام دهند، نداشته باشند. به طور خاص آنچه را که درست انجام می دهند، نشان دهید!
- **سوابق جامع و کامل.** سوابق خوب را نگه دارید! از شما خواسته می شود اطلاعات جلسات خود را در مجموعه ای از موقعیت ها و جلسات مختلف و در گزارش ها ارائه دهید. می خواهید اهداف خاص، نتایج، میزان موفقیت و نتایج را زمانی که با خانواده گذرانده اید، با حفظ محرمانه بودن ارائه دهید.
- **از ویژگی های اغراق آمیز چهره ای اجتناب کنید.** هنگام صحبت با کودکان کم شنوا طبیعی حرف بزنید و خانواده ها را راهنمایی کنید تا همین طور عمل کنند.
- **اگر جلسه اشتباه پیش برود و رفتار کودک نیاز به توجه داشته باشد چه باید کرد؟** همیشه بهتر است با برنامه ریزی دقیق برای حداکثر جذابیت و علاقه از مشکلات رفتاری پیشگیری کنید. با در نظر گرفتن سطح رشد کودک، حد و مرزها و قوانینی را برای جلسات خود تعیین کنید، مانند عدم گرفتن اشیاء از والدین یا درمانگران.
- **لذت بردن.** مهمتر از همه، لذت ببرید! این منجر به سطوح بالاتر تعامل می شود، بنابراین یادگیری را افزایش می دهد!

ابزار، استراتژی ها، عناصر ساختاری

نوبت گیری یا تعامل

نوبت گیری، که به آن "تعامل" هم گفته می شود، پیام مکالمه را منتقل می کند. ما نوبت گیری می کنیم. در تشبیه تنیس، شما با استفاده از صدای خود سرویس را می زنید و توپ در زمین طرف مقابل قرار می گیرد. باید آن را برگردانند. این کار با نوبت های آوایی و فیزیکی انجام می شود. ما نوبت های آوایی را برای ترویج زبان گفتاری و شنیداری تقویت می کنیم. استراتژی های ارتباطی کودکان غیرکلامی شامل: صحبت کردن، نوبت گیری و انتظار برای واکنش است. آن ها نوبت های اولیه خود را از طریق عمل یا حرکت نشان می دهند، که بیانگر تمایل آن ها به شرکت در تعامل است. موفقیت در برقراری ارتباط، پاداش درونی است و منجر به نوبت گیری های بیشتر، تلاش ها و تمایل به شروع ارتباطات خواهد شد. ما به کودک می فهمانیم که «می خواهم با تو صحبت کنم. واقعاً به آنچه می گویی علاقه مندم.» در عین حال، به کودکان می فهمانیم که گفتگو در اطراف ما اتفاق می افتد و انتظار داریم که کودک هم صحبت کند. به همین دلیل، وقتی که کودکان صحبت می کنند، ما مراقب هستیم که صحبت نکنیم. به همین شکل، آن ها باید گوش دهند و برای نوبت خود در مکالمات در طول جلسات و فعالیت های روزمره منتظر بمانند. توجه اشتراکی و نوبت گیری باید به والدین به عنوان رفتارهای اساسی رشد زبان اشاره شود.

گفتار کودک و نوزاد محور (CDS، IDS)

والدین و بزرگسالان معمولاً با نوزادان پیش زبانی و کودکان خردسال به شیوه ای صحبت می کنند که به آن زبان والدانه نیز گفته می شود. این به عنوان گفتار کودک محور (CDS) یا گفتار نوزاد محور (IDS) معروف است (سونگ و همکاران، ۲۰۱۰؛ وانگ و همکاران، ۲۰۱۷). زبان والدانه صدایی با لحن کمی بلندتر با عبارات کوتاه تر، پرنوسان و تکرار بیشتر را شامل می شود. در این سبک تعامل، فرد بزرگسال عمده از جنبه های زبرزنجیری اغراق آمیز گفتار برای تولید الگوهای زیر و بمی فراوان با کنترل بالا و پایین و

¹ child-directed speech

² infant-directed speech

³ song et al

⁴ wang et al

تغییر در دیرش صداها استفاده می‌کند. برای کودک کم شنوا، این روی صداها با فرکانس پایین‌تر متمرکز می‌شود که مغز در مراحل ابتدایی برقراری تبادل ارتباطی به آن علاقه‌مند است. درمانگران و والدین با استفاده از این شیوه صحبت، اقدامات کودک خود را در زمان واقعی توصیف می‌کنند.

روایتگری

روایتگری برای تعامل با یک شنونده جدید یا حتی با تجربه ضروری است. آن را می‌توان به پخش رادیویی رویداد ورزشی تشبیه کرد. اگر کودکی در حال لباس پوشیدن باشد، والدین یا مراقبان از عباراتی مانند «تو پیراهن خودتو می‌پوشی. حالا یک پا را داخل شلوارت فرو ببر و به من کمک کن تا آن را بالا بکشیم. سپس جوراب هایت را می‌پوشیم. امروز چه رنگی جوراب می‌خواهی؟ کفش هایت کجاست؟ اینجاست! تو پایت را در یک کفش فرو می‌کنی و من بند هایش را می‌بندم.» استفاده می‌کنند. در نهایت، والدین این کار را به طور خودکار در هر مکانی که هستند و هر کاری که کودک انجام می‌دهد انجام می‌دهند. شما می‌توانید ارتباط ADL با روایت را مشاهده کنید. گفتگوها در هر یک از فصول بعدی، مجموعه‌ای از ایده‌ها در مورد نحوه تلفیق روایت را در جلسات ارائه می‌دهند.

مکث کوتاه

مکث کوتاه یک عنصر مهمی است که در ایجاد تعامل و گسترش تبادل‌های متعدد و مداوم نقش ایفاء می‌کند. مکث کوتاه شامل سکوت، تماس چشمی، حالات چهره و زبان بدن مانند خم شدن به جلو یا متمایل کردن سر می‌شود. بازی بزرگسالان با کودک کم شنوا تعادل بین صحبت کردن و مکث را تعیین می‌کند. این تعادل این پیام را می‌دهد که زمان نوبت‌گیری کودک فرا رسیده است. مکث طولانی ممکن است منجر به از دست دادن بازی شود. صحبت کردن بیش از حد ممکن است باعث وقفه در صحبت کودک شود که قصد آواسازی دارد.

انتظار، انتظار و گاهی اوقات. . .

انتظار بیشتر . . .

وقتی کودکان قصد ارتباطی داشته باشند، و به ویژه وقتی دایره واژگان بیانی کمی داشته باشند، می‌توانیم عمداً یک شرایطی را ایجاد کنیم و کودک را به کار بردن کلماتش برای رسیدن به موفقیت تشویق کنیم. وقتی می‌دانیم کودک کلمه توپ را به صورت دریافتی می‌شناسد، می‌توانیم با حالت بازیگونه آن را نگه داریم و آن را بچرخانیم یا در هوا پرتاب کنیم و با چنین روایتی مثل «من یک توپ دارم». بچرخ، بچرخ، بچرخ. توپ رو می‌خواهی؟» سپس منتظر بمانیم تا کودک را بفهمانیم که من چیزی گفتم و حالا نوبت اوست. این یک استراتژی است که به خوبی با روایت، تعامل، مکث کوتاه و افزایش شرایط مناسب همراه می‌شود.

ما هرگز نمی‌خواهیم کودک را در چنین موقعیتی ناامید کنیم، فقط او را با درک اینکه آن چیزی که کودک می‌گوید مهم است تشویق و تسهیل می‌کنیم. این را می‌توان به عنوان اجرای اولیه "از کاربرد کلماتشان" در نظر گرفت و ممکن است بلافاصله موفقیت آمیز نباشد. بزرگسالان باید صبورانه منتظر یک نوبت کلامی بمانند، اما بدانند که این یک فراخوان برای بحث و مجادله با بازداری از یک شی برای ایجاد ناامیدی یا اصرار بر تقلید نیست. از مراحل اولیه قصد ارتباط کلامی، این راهنمایی پیام را منتقل می‌کند که نوبت شما برای صحبت کردن است و می‌خواهم بدانم چه می‌خواهی بگویی. ما در پی ارتباط هستیم، نه تقلید. وقتی کودک نمی‌تواند موفق باشد، می‌توانیم با ارائه یک ایده مناسب که معنی را نشان دهد، به جمع بندی مثبت برسیم (دیکسون، ۲۰۱۰).

حتی زمانی که کودک به یک ارتباط گر کارآمد تبدیل می‌شود، انتظار همچنان ضروری است. ما بزرگسالان دانش گسترده‌ای از واژگان و زبان مادری خود داریم، بنابراین به سرعت پاسخ می‌دهیم. اگر بزرگسالان در حدود ۳ ثانیه پاسخ ندهند، فکر می‌کنیم که به ما

¹ Dickson

توجه اشتراکی

یکی از اولین و مهمترین رفتارها برای ارتقاء توسعه زبان در همه کودکان، رشد توجه اشتراکی است. این شامل تعامل بین مراقب و کودک، توجه به شی یا اسباب بازی مورد بحث است. این امر پیشرفت طبیعی ارتباطات را تسهیل می‌کند و ورودی شنیداری را با تقویت آنچه که در آن بحث می‌شود به واسطه وجود شیئی که موضوع ارتباط است، فراهم می‌کند. درمان مبتنی بر شنوایی هرگونه ورودی بصری یا گفتارخوانی را ممنوع نمی‌کند، بلکه تعاملات طبیعی را تسهیل می‌کند. زمانی که ورودی شنیداری صرف ضروری است، همیشه می‌توان موقعیت را به گونه‌ای تنظیم کرد که این نیاز برآورده شود. (توماسلو و فارارا؛ ۱۹۸۶).

تکمیل شنیداری

تکمیل شنیداری به والدین این امکان را می‌دهد که از کودک بخواهند جای خالی را پر کنند. والدین اغلب وقتی شروع به گفتن چیزی می‌کنند این کار را به طور طبیعی انجام می‌دهند، سپس در وسط جمله به کودک کم شنوا اجازه می‌دهند که عبارت یا جمله را تکمیل کند. این می‌تواند در بسیاری از فعالیت‌ها به طور مؤثر استفاده شود. هنگام آواز خواندن، می‌توانیم مکث کنیم تا کودک کلمه کلیدی را در آواز بیان کند. در حین مطالعه می‌توانیم از کتابی استفاده کنیم که برای کودک آشنا و قابل پیش بینی باشد. این به طور طبیعی زمانی گنجانده می‌شود که کتاب دارای الگویی باشد که بتوان آن را گفت یا تکمیل کرد. در فعالیت‌های روزمره، می‌توانیم به دنبال زبان یا کلمات قابل پیش‌بینی باشیم مانند «بیا دست‌هایت را با صابون بشویم و.....» یا «لطفاً روی خودتون بنشینید» یا به سادگی «مامان شما را..... خواهد برد».

ساندویچ شنوایی

برای دانش‌آموزانی که بزرگ تر هستند، در حال گذر به زبان گفتاری و شنیداری هستند، یادگیرندگان دوزبانه هستند، یا نیاز به برخی نشانه‌های بصری برای ارتباط سیگنال شنیداری با معنی دارند، یک استراتژی به نام ساندویچ شنوایی توسط بسیاری از درمانگران استفاده شده است (کوچ، ۱۹۹۹). این شامل ارائه یک پیام فقط از طریق شنیداری، سپس ارائه مجدد پیام همراه با یک نشانه بصری مانند اشاره، تصویر یا شیء و در نهایت پیام را فقط از طریق شنیداری مجدد قرار می‌دهد. به محض اینکه کودک بتواند به پیام شنیداری صرف پاسخ دهد، نشانه‌های بصری باید حذف شوند. این استراتژی این پتانسیل را دارد که خلاء را برای دانش‌آموزانی که در توانایی پردازش اطلاعات شنیداری دچار مشکل هستند، پر کند.

حلقه شنیداری

حلقه شنیداری توسط برخی از درمانگران برای ارائه اطلاعات فقط از طریق شنوایی و جلوگیری از لب خوانی توصیه و استفاده می‌شود. استفاده از نشانه دستی (استابروکس، ۲۰۱۲) تکنیکی است که مدت هاست با درمان شنوایی-کلامی مرتبط بوده و برای مسدود کردن دید دهان یا ترغیب به پاسخ یا روبرگرداندن از کودک کم شنوا استفاده می‌شود. با این حال، این تکنیک ممکن است بخشی از اطلاعات شنوایی را مسدود کند و دسترسی به رویداد شنیداری را برای کودک کم شنوا دشوارتر کند. درمانگران می‌توانند از حلقه شنیداری با ساختار شفاف صوتی مانند ساختار باندها استفاده کنند. نه نشانه‌های دستی و نه حلقه‌های شنیداری، الگوی تعاملات طبیعی را تقویت نمی‌کنند. آن‌ها برای استفاده والدین یا هنگام ترویج تعامل والد-کودک توصیه نمی‌شوند. اگر کودک کم شنوا اصرار

¹ Tomasello & Farrar

² Auditory Closure

³ Koch

⁴ Estabrooks

⁵ auditory-verbal therapy

داشته باشد یا بخواهد به گفتارخوانی تکیه کند، این استراتژی ممکن است برای یک کودک بزرگتر در طول یک فعالیت شنیداری ساختاریافته یا برای ارزیابی مؤثر ضروری باشد.

تقویت ادراکی

اصل اساسی این است که یک کودک با مشکل شنوایی توانایی تولید گفتاری خواهد داشت که بازتاب دسترسی و درک شنوایی آن‌هاست. هنگام ترویج زبان گفتاری و شنیداری، ما به دنبال ادراک در حال بروز و دقیق ویژگی‌های گفتار هستیم. هنگامی که کودک خطاهایی در درک نشان می‌دهد، که از طریق تمایز، شناسایی یا تولید یک ویژگی گفتاری مشهود است، هدف ما تقویت درک است. وقتی به صورت شنیداری کار می‌کنیم، به طور مستقیم به اصلاح درک می‌پردازیم، نه تولید. توانایی شنوندگان جدید در توجه، تمایز، به یاد سپردن و درک کلمات مختلف می‌تواند به عناصر مختلفی در سیگنال شنیداری بستگی داشته باشد.

یک کودک خردسال در سطحی با مهارت‌های اولیه معمولاً قادر است کلماتی مانند hot dog در مقایسه با happy را بر اساس اطلاعات زبرزنجیری از تعداد مختلف هجاها و الگوی تکیه تمایز دهد. کلماتی مانند hat در مقابل hot را می‌توان بر اساس محتوای واژه‌های مختلف تمایز داد. کلماتی که با همخوان‌ها در شیوه تولید متفاوت هستند، مانند hat در مقابل mat، یا کلماتی که در واکنش متفاوت هستند، مانند bat در مقابل pat، راحت‌تر از کلماتی که تفاوت در نشانه‌های جایگاه تولید دارند، مانند cake در مقابل take یا mat در مقابل gnat، متمایز می‌شوند.

با این حال، کودک ممکن است قادر به تمایز کلمات باشد یا نتواند در جایی که تفاوت نشانه جایگاه تولید در دایره مهارت‌های تولیدی آن‌ها نیست، اما ممکن است در دایره مهارت‌های تمایز او باشد. کودک با توانایی‌های در حال بروز باید مهارت‌های مناسب را تقویت کند. ارائه تعداد زیادی تضاد در زمینه‌های مفید، در سطح موفقیت، مهارت‌های فعلی را تقویت و گسترش خواهد داد. تضادهای جدید و دشوارتر باید در حوزه‌های توجه، تمایز، حافظه، تولیدات و درک با تمایز بین صداهایی که سوء برداشت و اشتباه گرفته می‌شوند، معرفی و تسهیل شوند. اغلب جداسازی واج از کلمه، و تأکید آکوستیک مناسب آن (به تأکید آکوستیک مراجعه کنید)، درک، تمایز و تولید صحیح را بهبود می‌بخشد. اصلاح و تقویت ادراک کودک امکان ادراک بهتر و تطابق تولید مورد نیاز برای بازخورد شنیداری را فراهم می‌کند و منجر به استفاده از حلقه بازخورد و تصحیح تولید واج خواهد شد.

تأکید آکوستیک

تأکید آکوستیک (پولاک، ۱۹۶۴) تکنیکی است که یک صدا یا کلمه خاص را برجسته می‌کند. به این فکر کنید که یک گل رز قرمز در بین یک دسته گل سفید داشته باشید که باعث می‌شود گل قرمز برجسته‌تر و واضح‌تر به نظر برسد. روش‌های مختلفی برای انجام این کار وجود دارد. وقتی کلمه‌ای را از تعاملات و زبان طبیعی جدا می‌کنیم، همیشه آن را دوباره به زبان طبیعی برمی‌گردانیم. تأکید آکوستیک یک کلمه را می‌توان با دستکاری زبرزنجیری‌ها انجام داد؛ مثلاً بلندتر، طولانی‌تر یا با یک زیر و بمی متفاوت آن کلمه. با انجام یک بازی طبیعی برای گنجانیدن تضاد شدت، می‌توانیم از زمزمه کردن برای خوابیدن در حین بازی با عروسک و سپس استفاده از صدای بلند آواز خواندن برای بیدار کردن کودک استفاده کنیم. یک همخوان بی‌واک زمانی برجسته‌تر به نظر می‌رسد که به تنهایی یا درون کلمه یا عبارت زمزمه شود. استراتژی‌های خاص برای تأکید آکوستیک با ویژگی‌های گفتاری در جدول ۵-۱ مورد بحث قرار گرفته است.

¹ Pollack

مثال	استراتژی	ویژگی
ترجیحاً از عباراتی با معنی و از نظر شناختی مناسب برای کودک استفاده کنید. "چقدر بچه بزرگ است؟ خیلی بزرگ!" "به من سلام دوستانه بده." "بینی ات کجاست؟"	با استفاده از DIP متفاوت یا صدای آهنگین برجسته کنید. تغییر DIP در هر کلمه، عبارت یا جمله آسان است.	زبر زنجیری ها: دیرش، شدت، زیر و بمی (DIP)
Up up up در مقابل down Nooooo در مقابل yes Open در مقابل push push push Mooooo در مقابل hop hop hop Stop در مقابل round و round و round	جفت های متضاد با عطف اضافی حاوی معنی (مثلاً دیرش کوتاه در مقابل دیرش طولانی در مقابل منقطع)	دیرش
بازی با اسباب بازی، Shhh در مقابل wake up	جفت های متضاد با عطف اضافی حاوی معنی (مثلاً صدای بلند در مقابل صدای آرام یا نجوا)	شدت
بازی با اسباب بازی ها یا کتاب ها با استفاده از زیر و بمی برای شخصیت های مختلف مانند پدر، مادر، کودک زیر و بمی پایین moo برای گاو و زیر و بمی بلند peep peep peep برای پرند Tickle tickle tickle (زیر و بمی بالا) در مقابل bang bang bang (زیر و بمی پایین) بازی قدم زدن با زیر و بمی های مختلف برای گام های کوچک، گام های متوسط و بزرگ یا حرکات دیگر: walk, run run run run, jump jump jump	جفت های متضاد با عطف اضافی حاوی معنی (مثلاً زیر و بمی پایین در مقابل زیر و بمی بالا)	زیر و بمی
Moooooo Ch ch oooo ooooo	با استفاده از DIP یا صدای آهنگین برجسته کنید. به راحتی می توان DIP را تغییر داد تا یک واکه بلندتر، آرام تر، طولانی تر، زیر و بمی بالا و غیره ایجاد کرد. از کودک بخواهید به تفاوت بین واکه ها گوش دهد (مثلاً hot در مقابل hoot در مقابل heat)	واکه ها
"گوش کن: ssss، مثل یک مار. Ssss."	خیشومی ها، سایشی ها و نیمه واکه ها می توانند کشیده یا جدا شوند. "Mmmmm خوبه"	همخوان ها براساس شیوه تولید (که ممتد هستند)
توضیح دهید که یوزپلنگ با chee chee chee صدایی متفاوت از tee tee دارد.	می تواند در زمینه واکه های یکسان و/یا متفاوت تکرار شود تا به کودک اجازه دهد تا تکرار را برجسته کند. صداهای خاص برای اکثر خطاها، یا از دو صدا می توان برای تضاد تفاوت استفاده کرد.	همخوان ها
P p p (به عنوان مثال، pop pop pop) هنگام بازی با حباب ها	برای همخوان های بی واکن زمزمه کنید تا واکه کمتر برجسته شود و همخوان قابل شنیدن باشد یا واکه را حذف کنید.	همخوان های واکندار

نکته: هنگام جدا کردن ویژگی، آن را به روشی غیر طبیعی در تعاملات تحریف نکنید. می‌توانید /m/ را با گفتن «mmmm» جدا کنید و سپس «milk» را بگویید. یک مثال دیگر با /p/ بی‌واک، با زمزمه کردن "puhpuhpuh" و سپس قرار دادن آن در کلمه push و سپس در جمله یا عبارت "Let's push, push, push!". ما به کودک p-p-p متصل با کلمه push را آموزش نمی‌دهیم، بلکه در عوض گوش دادن را روی p-p-p متمرکز می‌کنیم و سپس کلمه را به درستی به عنوان push مدل می‌کنیم. پس از برجسته‌سازی صداها، همیشه آن‌ها را به یک بافت طبیعی برای کودک برمی‌گردانیم تا فرصت داشته باشد تا ویژگی گفتاری که جدا شده بود را تطابق دهد. ویژگی برجسته شده را با کلمه به شکلی جفت نکنید که کلمه را تحریف یا تغییر دهد (مثلاً mmmilk طولانی یا مانند لکنت در p-p-p-push).

می‌توانیم از تأکید آکوستیک به شیوه ای طبیعی استفاده کنیم وقتی که بر روی یک کلمه با افزایش دیرش تأکید می‌کنیم. این امر غیرمعمول نیست که ما از دیرش، شدت و زیر و بمی (DIP) برای تأکید بر روی یک صدا استفاده کنیم، مثلاً وقتی بزرگسالان از IDS استفاده می‌کنند و می‌گویند: "Nooooo, don't touch that!"

زندگی در حرکت آهسته

ما در مورد زبان کودک محور صحبت کردیم. روایت کردن یک روش فوق العاده برای ترکیب این سبک گفتار است. به والدین آموزش دهید که به فعالیت‌ها از نظر عناصر متعدد موجود در آن‌ها توجه کنند، نه صرفاً به فعالیت کلی. این استراتژی با بهره گرفتن از هر فرصتی و تبدیل آن به یک فرصت آموزشی بوجود می‌آید، نه زمانی که همه برای رسیدن به مدرسه، محل کار و ادامه زندگی دیر کرده‌اند. ما می‌توانیم سطح شناختی کودک را در نظر بگیریم تا عناصر فعالیت را مورد خطاب قرار دهیم (لوننبورگ، ۲۰۱۱).

برای مثال، هنگام پوشاندن پیراهن کودک، به این نکته توجه کنید که پیراهن دارای آستین و سوراخی برای سراسر، بالا و پایین، داخل و بیرون دارد و ممکن است آن را وارونه و از پایین به بالا بپوشانیم. ابتدا سوراخ سر را پیدا کرده و آن را روی سر کودک قرار می‌دهیم و سپس بازی پیکابو (پنهان-نمایان) را انجام می‌دهیم، قبل از اینکه پیراهن را به آرامی پایین بکشیم، البته مگر اینکه گیر کند که در آن صورت به طور جادویی صورت کودک نمایان می‌شوند. برخی لباس‌ها تعاملی تر از بقیه هستند، اما در نهایت آنچه که شما از این حرکت آهسته ارائه می‌دهید مهم است. پیراهن‌ها، رنگ‌ها، اندازه‌ها، تصاویر، طرح‌ها یا تزئینات مختلفی دارند. آن‌ها دوخت‌ها، برجسب‌ها، آستین‌ها، لکه‌ها، سوراخ‌ها، دکمه‌ها، یقه‌ها و موارد دیگری دارند. این طبعاً فقط مثالی است از چگونگی یک فعالیت ساده که می‌تواند یک جلسه درمانی کامل باشد اگر به آرامی و به تدریج آن را تحلیل کنید و به مجموعه‌ای از عناصر مختلف تقسیم کنید که می‌تواند پوشیدن لباس یا هر فعالیت روزانه دیگری را به یک موقعیت یادگیری و بسیار جذاب از نظر زبانی تبدیل کند.

نمایش سه پرده

در زندگی روزمره، هدف ما این است که به کودک بگوییم چه اتفاقی خواهد افتاد، فعالیت را در حین انجام آن توضیح دهیم، و در نهایت درباره رویدادهای انجام شده بحث کنیم. این به ما راهی آسان برای حداکثر استفاده از فرصت‌های مربوط به زبان و فرصت‌های شنیداری درون‌زا در رویداد را می‌دهد. والدین تشویق می‌شوند تا از این استراتژی استفاده کنند. پرده اول: "ما دست‌های شما را خواهیم شست." پرده دوم: "ما دست‌های شما را می‌شویم." پرده سوم: "ما دست‌های شما را شستیم." وقتی والدین به جای اینکه فقط فعالیت را انجام دهند، نمایش سه پرده‌ای را به کار می‌برند، مقدمه‌ای برای فعالیت، نتیجه و اتمام آن ایجاد می‌کنند. این استراتژی باعث مواجهه مداوم

¹ duration, intensity, and pitch

² Lunenburg

³ peek-a-boo

با زمان‌های فعل (آینده، حال و گذشته) همراه با ادغام و تقویت استفاده از روایت می‌شود. این استراتژی به ویژه برای تسهیل شکل تکواژی اولیه حال استمراری مناسب است.

جدول ۵-۲. پیشگیری از رکود واژگانی

نمونه های اجرا	استراتژی
تفکر همگرا	
با یک شی شناخته شده یا آشنا شروع کنید و به دنبال واژگان مرتبط باشید که با آیتم مورد نظر همسان باشد (مانند ماشین: فرمان، لاستیک، چرخ، لاستیک پنجر، قلاباق، جک، پیچ و مهره، صندوق عقب، صندلی جلو، صندلی راننده، صندلی سرنشین؛ سگ: پنجه، دم، نیش، پوست، سبیل، یقه؛ پرنده: بال، منقار، دم، پر، پنجه)	اجزای کل
تفکر واگرا	
با یک شی شناخته شده یا آشنا شروع کنید و به دنبال واژگان مرتبط باشید که با آن آیتم مورد نظر متفاوت باشد (مانند ماشین: وسایل نقلیه، حمل و نقل، وسایل نقلیه زمینی، آبی و هوایی، حمل و نقل تجاری، بار، باربری، وسایل نقلیه شخصی)	مقوله ها و مفاهیم مرتبط
مترادف ها	
شما می توانید تصمیم بگیرید که یک کلمه را حذف کنید (مانند <u>بزرگ</u> : کلان، عظیم، غول پیکر، انبوه، هیولایی؛ <u>گفت</u> : پرسید، سؤال کرد، اظهار کرد، زمزمه کرد، غرولند کرد، فریاد کشید، طلب کرد) با استفاده از واژگان سطح ۳ گسترش دهید (مانند <u>کامیون</u> : کامیون سبک، تریلی، میکسر بتن، جرثقیل یدک کش، بیل مکانیکی)	گنجینه لغات با شید - کلمات سطح ۲ را معرفی و استفاده کنید.
متضادها	
اگر بزرگ نباشد پس ممکن است متوسط، ریز، کوچک، میکروسکوپی، بسیار کوچک باشد. متضادهای پایه و پیشرفته را یاد بگیرید: بزرگ/کوچک، پیر/جوان، بلند/کوتاه، پر/خالی، کلفت/باریک، چاق/لاغر، تیز/کند، روشن/تاریک.	از مفاهیم متضاد و منفی استفاده کنید.
همنام ها^۱	
هم نگارها، معانی چند گانه برای یک کلمه (مانند trunk: درخت، فیل، ماشین، جعبه برای ذخیره؛ down: پراهی اردک، پایین از نردبان؛ fly [اسم]: زیپ شلوار، حشره پرنده؛ fly [فعل]: هواپیما پرواز می کند) هم آواها، (مانند they're و there و their & stare و wait و weight & stair)	معانی چند گانه: هم نگارها (املای یکسان) هم صداها (صدای یکسان)
کلمات غیر اختصاصی را حذف کنید	
حذف کنید: here, there, this, that, thing, stuff هنگامی که کلماتی برای توصیف آیتم ها از نظر رنگ، طرح، جنس، بافت وجود ندارد از کلمات یا توصیف‌های خاصی استفاده کنید (مانند، نوک پلاستیکی بند کفش به شما کمک می کند تا بند کفش را از میان حلقه‌های کفش عبور دهید. ظرف پلاستیکی باید کنار جعبه کوچک مقوایی قرار داده شود).	از کلماتی که در ارتباط با یک شیء یا مکان معنای واضحی ندارند استفاده نکنید.
جزء ناگفته را بگویید	
جزء «ناگفته» را نیز درج کنید (مثلاً دست‌هایتان را در سینک بشویید، دست‌هایتان را با آب و صابون بشویید. دست‌های خیس‌تان را با حوله خشک کنید)	نباید فرض کنید که کلمه جا افتاده شناسایی شده است.

¹ Homonyms
² homographs
³ homophones

نمونه های اجرا	استراتژی
هیجانان	
نگران، ناراحت، کلافه، متعجب، مصمم، حسود، ترسیده، متنفر	از شادی و غم فراتر بروید.
مفاهیم	
استفاده از here, there خودداری کنید. در عوض از حروف اضافه و کلمات توصیفی خاص استفاده کنید (مانند پشت، بین، در کنار، وسط، گوشه، در جهت عقربه های ساعت، عکس جهت عقربه های ساعت؛ کتاب را در قفسه بالا در کنار توپ قرار دهید؛ پرنده از آشیانه پرواز کرد و به پایین رفت)	چند جانبه و جهت دار
قبل، بعد، بعدا، حین، در طول، امروز، فردا، دیروز، هفته، روز، ماه	مفاهیم زمانی / مرتبط با زمان
دایره، مربع، مثلث، بیضی، مستقیم، خمیده، بلند، کوتاه، ضخیم، باریک، بلند، بلندتر، بلندترین، سنگین، سبک، باریک	اشکال، ابعاد، اندازه گیری ها و مقایسه ها
اعداد، اول، دوم، سوم، آخر، بعدی، یکی یکی، هر یک، چند تا، چندین، یکبار، دوبار، دو برابر، سه برابر	مفاهیم کمی و ترتیبی
واژگان مربوط به فعالیت یا شیء خاص	
بازی های کاردتی: مخلوط کردن، توزیع کردن، ورق دهنده، بر زدن دسته، دسته برداشته شده، دسته دور ریخته شنا کردن: حرکات، طول، شیرجه، شناور ماندن، کم عمق، عمیق، پریدن، داخل آب رفتن	واژگانی که به موقعیت های خاص تعلق دارند.
تجربه حسی جذاب	
کلمات توصیفی که تصاویر واضحی ایجاد می کنند تا حواس ما را به خود جلب کنند (مثلاً <u>بینایی</u> : روشن، تار، کدر، براق. <u>بویایی</u> : معطر، تند، بدبو؛ <u>لمس</u> : خشن، صاف، درشت، داغ؛ <u>سرد</u> ؛ <u>چشایی</u> : شیرین، تند، ملایم، تلخ، خوشمزه؛ <u>شنوایی</u> : آرام، بلند، ترقه، وزوز، صدای جیغ، صدای بلند)	واژگان مربوط به حواس
کلمات با اطلاعات پنهان	
به دنبال کلمات و عباراتی باشید که حاکی از اطلاعات اضافی به ویژه هیجانان هستند (مثلاً قدم زدن در اتاق که نشان دهنده نگرانی است، بی رغبتی برای امتحان که نشان دهنده نگرانی است، لرزیدن که نشان دهنده ترس است)	کلمات استنباطی

گسترش

گسترش یک استراتژی مؤثر برای تسهیل بسیاری از مهارت ها و اهداف است. وقتی که کودک کم شنوا یک کلمه یا تقریب کلمه را می گوید، مراقب با استفاده از آن کلمه و چند کلمه دیگر در صورت لزوم برای گسترش مشارکت ارتباطی واکنش نشان می دهد. این کلمات می توانند با کلمات دیگر ترکیب شوند تا عبارت یا جمله ی کوتاهی تولید شود. روش های صحیح زیادی برای گسترش گفتار کودکان بسته به سطح زبان آن ها وجود دارد. اگر کودک بگوید "شیر"، ما می توانیم پاسخ دهیم: "شیر می خواهی؟" یا «شیرت را بنوش» یا «شیر تمام شده است». در مرحله پیشرفته تر، کودک ممکن است بگوید "شیر بیشتر لیوان" و والدین می توانند پاسخ دهند: "شیر بیشتری در لیوان می ریزم" یا "می خواهی شیر بیشتری در لیوان بریزم" یا "در لیوانت شیر بیشتری داری". این استراتژی با پاسخ دادن به کلمات یا واژه های کودک، ارتباط او را تقویت می کند. به یاد داشته باشید هدف ما تسهیل ارتباط است، نه تقلید. این امر به وضوح نشان می دهد که زبان کودک درک شده است و در عین حال، گفتار را گسترش می دهد و به افزایش توجه، تمایز، حافظه شنیداری، واژگان و زبان کودک کمک می کند (ویبرایت، ۱۹۸۵).

¹ Weybright

ارتقای سطح انتظارات

مهم است که پیشرفت‌ها و مراحل را که کودک طی می‌کند را درک کنیم و آن‌ها را به صورت مثبت با کودک و خودمان در میان بگذاریم. با این حال، باید به اهداف بلند مدت توجه داشته و بدانیم چگونه کودک را به آنجا برسانیم. این بخشی از ارتقای سطح انتظارات در هر مرحله و در هر زمینه است. ما باید پیشرفت را جشن بگیریم و همچنین به والدین کمک کنیم تا هدف بعدی را تشخیص دهند.

اصلاح خطاها

افرادی که با کودک کم‌شنوا در تعامل هستند، اغلب از توانایی‌های کودک آگاه نیستند و صرفاً زمانی که کودک حرف می‌زند، بدون توجه به آنچه گفته می‌شود یا چگونه بیان می‌شود شگفت‌زده می‌شوند. مهم است بدانیم که اصلاح خطاهای گرامری یا تلفظ کودک وقتی به درستی انجام شود، اشکالی ندارد. این موضوع باید به شیوه‌ای مناسب مورد توجه قرار گیرد. اغلب با گسترش و تکرار قصد ارتباطی کودک با یک جمله کامل یا استفاده از ساختار گرامری صحیح، می‌تواند به تدریج به اصلاح کمک کند.

پاداش تدریجی

به والدین توضیح دهید که وظیفه ما این است که زبان فعلی کودک را به آرامی و به تدریج به سطح بعدی ارتقاء دهیم. این استراتژی، زبان گفتاری را ارتقاء می‌دهد. بنابراین وقتی با کودک صحبت می‌کنیم، باید به اندازه کافی نزدیک به سطح فعلی او باشیم تا ارتباط موفقیت آمیزی برقرار کنیم. اما در عین حال، باید سطح کمی پیشرفته‌تر را ارتقاء دهیم تا هدف گذار کودک به مرحله بعدی زبان محقق شود. این روش دیگری برای استفاده از گسترش از طریق مواجهه و الگوسازی زبان پیچیده‌تر است.

گسترش واژگان

اغلب دانش‌آموزان کم‌شنوا در توسعه واژگان به ویژه در سال‌های پیش‌دبستانی دچار رکود می‌شوند. برای والدین، دانستن این که کودکشان دایره واژگانی بیش از ۱۰۰ کلمه دارد، می‌تواند بسیار هیجان‌انگیز باشد. در آن سطح، ارتباط مؤثر شده و همه ما در نهایت در یک محدوده‌ی امن قرار می‌گیریم که باید آن را پشت سر بگذاریم تا کودک را در رشد به جلو پیش ببریم. ما باید به والدین و کودک کمک کنیم تا از محدوده‌ی امن ۱۰۰ یا چند صد کلمه اولیه خود خارج شوند. این موفقیت را جشن بگیرید، اما باید بدانید که نمی‌خواهیم در آنجا گیر کنیم. در جلسات طیف متنوعی از کلمات را استفاده کنید و زبان را مدام ساده نکنید، در غیر این صورت خطر رکود واژگان را افزایش می‌دهید. جدول ۵-۲ برخی استراتژی‌های ساده را برای استفاده در مداخله و آموزش والدین به عنوان روش‌هایی برای ارتقاء رشد مداوم دایره واژگان و پیشگیری از رکود واژگان ارائه می‌دهد.

خلاصه

شاد و مفرح نگه داشتن جلسات تأثیر ماندگارتری بر کودکان و والدین آن‌ها خواهد گذاشت. راهبردهای متعددی به غیر از راهبردهای ذکر شده در اینجا وجود دارد که ممکن است در طول تمرین خود توسعه داده یا به کار گرفته باشید. همچنین ممکن است متوجه شوید که اصطلاحاتی که ما در اینجا استفاده کرده‌ایم با اصطلاحاتی که در حال حاضر برای همان استراتژی‌ها استفاده می‌کنید متفاوت هستند. در نهایت، در برنامه ریزی خود با والدین، چشم‌انداز مرحله بعدی زبان گفتاری و شنیداری را در نظر داشته باشید.

سوالات بحث

۱. از نکات ارائه شده، کدام یک را بیشتر چالش برانگیز می‌دانید؟
۲. با استفاده از جدول توسعه واژگان (جدول ۵-۲)، دو فعالیت را برای هر بخش که منجر به توسعه می‌شوند، در نظر بگیرید.
۳. با مرور راهبردها و ابزارها، چه فعالیت‌هایی از زندگی روزمره با هر یک از آن‌ها همسو هستند؟